

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ի ՎՏԱԿՆ

Ալիք աշխոյժ ականակիտ ,

Ո՛վ որ հեզիկ ի խոխոջ
Բնդ քար ընդ խիճ ի համբոյր
Գլընալ զեռայք ջինջ ծորան ,
Վ՛շ ձեր բաղդին անտրրտում ,
Ուղիք լերանց երջանիկք :

Կաթիկք աղի արտասուաց
Ո՛հ , չեն ծընողք վըտակիդ .
Եւ ոչ մըթին ձեզ թախիծք
Եղեն երբէք այցելու :

Ըտեղազարդ դաշտն ի վերուստ հովանի
Ի միշտ գարուն ծիծաղկոտ .
Եւ հրավառ ակն արփենի
Յիւր ի պատկերն հետայոյզ
Ի ձեր պայծառ հայելոջ
Օ՛ոսկի հերացըն թուէ հոյլ :

Նործորք , խոխոմք , կանաչազարդ հովտաց գոյ
Կարդան հրաւեր ի ձայն անոյշ զեփուռից .
Եւ սիրտ անկեղծ է նոցուն :

Եւ ծաղկունք իսկ երփնագեղ քաղցրիկ ի բոյր նազելիք
Սիրուհեաց պար եռանդուն յաչացդ ի սէր խանդակաթ
Բազմեալք յօթոց նըկարէն
Շականտս ի ձեր բիւրեղեայ
Բզգեղ ամբիծ նըկատեն :

Ո՛վ երջանիկ ուղեւորք ,
Կախանձելի մանկութիւն ,
Ըդին դրախտին հեշտութեանց
Վաղցր յիշատակք անկապուտ ,
Ընհուն սիրոյն դուք զեղման
Գողտրիկ երկունք անաշխատ :

Բնդ ծերայ լերին ալեւոր
Սահեալ մեղմով գիւ ի գիւ,
Խուլ առ աղմուկս աշխարհի,
Նորոց ափանց ի խընդիր,
Եւ զոր արդեօք դայլայլիկս
Ի ձեր բարբառ անծանօթ
Սըրմընջաձայն նըւագէք,
Կարկաջահոս երաժիշտք:
Բրդեօք երամք իսկ հաւուց
Նըւագաց ի կայտիւս
Եւ քնարք կանաչ հովանեաց
Ի դողդոջ սօսաւիւն
Ի նոյն են լար երգեցիկ
Ձեզ ձայնակիցք ի գեղգեղ:

Ո՛վ երջանիկ ուղեւորք,
Նախանձելի մանկութիւն,
Բնմեղ յըստակ բերկրանաց
Սընչիւնք առուիդ ներդաշնակ
Սիրայորդոր են աւիւն,
Իւ սողոսկեալ մէտ ի մէտ
Ի գորով մըտերիմ
Սարդոյ ի սիրտ խռովայոյզ,
Ի կողի եւ ի մեղր
Բզտաշտ նորուն օծանել
Բզկըրից սիրելին:
Իսկ նա զտամուկ ձեր ծնօտիւ
Յորչափ աղու խայտանացդ
Յափըշտակեալ է յակճիւս,
Օղբւոցն իւր ցանգ բանալիս
Բանդեցէ ձեզ ի ձեռս:

Օքւարթ շըրթանցդ ի ժըմիտ,
Սէտ վէտ յունիցդ ի ճօճել,
Խոխոջանացդ ի դաշնակ
Եւ ի սըրտիդ գեղ վըճիտ՝
Իբր իցէ հնար հաւատալ
Վեղածիծաղ թէ ձեր կենաց փունջք ի հիւս
Չիցեն անկուած անթառամ:

Թէ չեն անթիւ ձեր աւուրք,
 Եւր աշխոյժ ահանակիտ,
 Հապա թեթեւ ընթացիւք
 Օրովուն ի գերկս հիւրասեր
 Երուք ճեպով խորասոյզ.
 Օ՛ր մի կանուխ՝ անագան
 Փայլ դիմացդ արծաթի
 Ալ ըջտաց ի մրուր եւ ի սիկ
 Ի պըղտոր յոյզ ներկցի :

Հ. Գ. Ճ.

ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ

Մագդաղիկէ :

(Շարունակութիւն . Տես էրես 263)

ԺԱ.

Փայտի քանդակագործութիւնը պա-
 տիւ ունէր այն ժամանակները . այս ա-
 րուեստն՝ որ երկայն ատենէ ի վեր ե-
 րեսէ ձգուած էր ու գրեթէ կորսուած ,
 նորութեան հաճոյքովը դարձեալ սկը-
 սեր էր ծաղկիլ : Յիշեն ամէնքն որ մենք
 այն միջոցին միջին դարուն մէջ փոխա-
 դրուած էինք . գրականութիւնը գոթա-
 կան կերպարանք կ'առնէր՝ երիտասար-
 դութեան կենդանութիւնն ստանալու
 համար . և բանաստեղծութեան մէջ տի-
 րող ախորժակը՝ գրաւեր էր նաև ու-
 րուագրութեան բոլոր արուեստները :
 Եկարչութիւնը , արձանագործութիւնն
 ու ճարտարապետութիւնը՝ միջին դա-
 րով միայն կը գեղեցկանային : Բնա-
 կան հետեւութեամբ մը՝ կահարասիքն
 ալ նոյն ախորժակին հետեւեր էին :
 Ախան գաւառներու մէջ գտնուած դը-
 ղեակները մերկացընել՝ Բարիզու նո-
 րութեանն համաձայնելու համար . յե-
 տոյ երբոր կաշիէ սնտուկները , զարդե-
 ղինաց ու սեղանի անթոյց դարանները ,
 և քանդակուած ու ազգատոհմի կրն-

քով դրոշմուած բազմոցները վերցուե-
 ցան , երբոր ճշմարիտ միջին դարը ան-
 հետացաւ , ան ատեն հարկ եղաւ նոր
 միջին դար մը ստեղծել : Ճարտար ձեռք
 ունեցող մարդիկ ուզածնուն պէս կեր-
 պարանք տալով ընկուզենւոյն , կաղնւոյն
 և տանձենւոյն՝ ճանչցողներն ալ խաբե-
 ցին , և այս հնարագիւտ խաբէութեամբ
 քանի մը արուեստաւորներ հարստա-
 ցան : Պետրոս Մարսոյի միջնորդու-
 թեամբ՝ Մաւրիտիոս մէկէն աղէկ
 յանձնարարութիւններ ունեցաւ . և
 քանի մը ամսուան մէջ՝ առանց հարբս-
 տութեան կրցաւ հարկաւոր եղած ա-
 պրուստը ճարել իրեն և երկու օրիոր-
 դացն համար՝ որ իր պահպանութեանն
 յանձնուած էին : Եւքատ էր , բայց աշ-
 խատասէր աղքատ՝ որ ինքզինքը կը հո-
 գայ , և իրիկուան առանց խղճմտանքի
 կը պառկի ու առանց երկրորդ օրուան
 վրայ մտածելու . աղքատութիւն , որ հա-
 րիւր անգամ ընտրելի էր քան զայն ան-
 բնական ու անհանգիստ գեղեսկութիւնն՝
 որով ապրեր էր Մաւրիտիոս : Բայց ի-
 ռաւ ալ է որ այս երիտասարդը իր նոր
 վիճակին աղէկութիւնները չէր ըմբռ-
 նէր ու չէր սիրէր զայն : Ա՛րնգունէր իր
 ճակատագիրը , բայց ատելով զայն . կ'աշ-
 խատէր , բայց անիծելով աշխատանքը :
 Վա՛նի քանի անգամ այս առաջին ա-
 միսներուն մէջ իր քաջալերութիւնը
 պակսեցաւ ու կամքը գեղեցեցաւ : Վա-
 նի քանի անգամ առանց պատճառի